



A cicám itthon rendet rak

A cicám itthon rendet rak

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](mailto:uhiskas@protonmail.com)

Rövid időn belül harmadszor cseréltem ki a szőnyeget a nappaliban. Először a cicamintás ment tönkre, amit még Tunéziában vettem egy beri-beritől. Jó, ez még érthető, már ha ragaszkodunk ahhoz, hogy emberi tulajdonságokkal ruházzuk fel a macskáinkat, „aki” pedig egy szőnyeget érezve maga alatt szívesen kapar, nem pedig lábujjhegyen jár rajta, netán papucsban. Volt azonban emiatt egy rövidke mosolyszünet Áfonya és köztem, ami a második szőnyeg hasonló módon történő elpusztításánál már jóval hosszabbra nyúlt. Áfonya természetesen a macskám, az általa kezelésbe vett szőnyeget pedig még megszeretni sem volt időm. A hármas számú szőnyeg egyelőre ott áll összecsavarva a sarokban, és sajnos jól látszik rajta a vörösborfolt. Nyilván én vagyok a hibás, mert nem kellett volna az előző estéről maradt üveget az asztalon hagyni, és akkor Áfonya nem söpri le egy könnyed mozdulattal, de a reggeli rohanásban valahogy elfeledkeztem erről. Most kettesben a cicámmal élünk, jelenleg ő a férfi a háznál. Áfonya egyébként nem számít szőnyegfüggőnek, inkább egyéb, sokkal értékesebb tárgyak amortizálásával foglalkozik, amióta elhoztam egy híres tenyésztőtől, akit a neten találtam, és az egyik kolléganőm is mondta, hogy ismeri a nevét. Sziámi macskákkal foglalkozik, Áfonya is az, egészen pontosan Fóka 24 fajtájú, zsömleszínű, szép fekete maszkkal. A tenyésztő, amikor megvettem kölyökként – becsületére legyen mondva –, előre figyelmeztetett, hogy ez a fajta még a sokévi átlagnál is önfejűbb, és kaland meg kihívás vele az élet, de nekem pont ez tetszett meg benne. Bár az első időkben tetemes anyagi kárt okozott, de mindig azt mondtam magamnak: hamarosan felnő, és könnyebb lesz nekünk, kettőnknek, együtt. Mivel szegényt sokat hagyom egyedül, nem csoda, hogy elszórakoztatja magát. Egyébként egy idő után kíváncsi lettem, talállok-e valamilyen rendszert a rombolásban, ezért egy derűs reggel-en, indulás előtt, felszereltem egy kamerát az állványra, beállítottam egy nagytotált, és elindítottam a gépet. Így rögzítettem néhány órát Áfonya egy napjából. Amikor hazaértem, visszatekertem a kazettát, és elkezdtem megnézni. Az első óra olyan volt, mint egy Andy Warhol-fi lm, és azt látszott igazolni, hogy a macska valóban éjszakai állat. Mert Áfonya mélyen aludt. Aztán egy idő után hirtelen felgyorsultak az események. Először az

ajtóval szemben elhelyezett kis elefántot pofozta le az asztalról (ez azért baj, mert a feng shui szerint az állat ilyenén való elhelyezése pénzt hoz a házhoz), aztán az üvegasztalomat karistolta össze, majd a saját szememmel láthattam, milyen az, amikor egy kandúr szemet vet az LCD-televízióra. Az utolsó kockák az dokumentálták, amint Áfonya baljós ábrázattal elindul a kamera felé, majd egy, a háborús tudósításokból ismert imbolygó kép után elsötétült a kép. Így azt már nem is tudtam meg, hogyan sikerült kibontania a hármas számú szőnyeget, hogy ezúttal ismét azon élesítse a karmát...

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL: <https://www.whiskas.hu/felnott/szorakoztato-hirek/a-cicam-itthon-rendet-rak>